

ere reifte, mine Herrer, bliver alſaa kun det tilbage, om den Sikkerhed, der ſkal træde i Steedet for Kreditforeningernes ſolidariſke Anſvar, fornuſtigviſ er tilſtrækkeligt. Det er dog det, ſom det til Syvende og Sidſt kommer an paa, og det er da atter et Spørgſmaal, ſom jeg finder, at der, naar man gaar dybere ind i Sagen, ikke kan være Anledning til at anſtille virkelige Tvivlsmaal om. Hvad er det, man egentlig har gjort, naar man her i Steedet for det ſolidariſke Anſvar har ſat noget Andet? Det er jo aldeles ikke Andet, end hvad man gjør med Henſyn til alle andre Forehavender, ved hvilke der findes et Afſurancement, og det er derfor i og for ſig ſlet ikke nogen ny eller ſæregen Tanke, ſom her er kommen frem, naar der nu er Tale om at ſtifte en Hypothekbank for Danmark. Afſuranceforeninger kunne indrettes paa en dobbelt Maade: dels ſaaledes, at der er et ſolidariſt Anſvar for de vedkommende Foreningsmedlemmer, og dels ſaaledes, at der bagved ſtaar en Kapital, ſom maa dække de mulige Tab og alſaa maa være en paſſende ſtor Afſurancekapital. Spørgſmaalet er ſølgelig dette, om den Afſurancekapital, ſom her ſtaar bagved, er den forholdsmeſſige, efter hvad der er ſædvanligt, og efter hvad Erfaringen har viiſt. Er den da ſtor eller ringe? Jeg paafaar nu lige over for det ærede Medlem for Aarhus Amt (S. M. Mørk), at den er meget ſtor. Han vil, hvad enten der er Tale om andre Afſuranceforeninger, eller der er Tale om Hypothekbanker — af hvilke der jo findes ſaa mange i forſkjellige andre Lande — neppe finde noget Tilfælde, hvor der ſtaar en ſaa ſtor Kapital bagved, ſom her foreſlaas. Han vil, for at blive ved Hypothekbanker, neppe noget Etend finde, at ſaadanne Banker kun kunne udfæde Obligationer til det ſerdobbelte Beløb af Bankkapitalen; hoſ næſten alle Banker af den Art er Beløbet det tidobbelte. Man har der alſaa bagved kun en Kapital af 10 pCt.; medens der her er Tale om 16 til 17 pCt. — Endelig kommer jeg til det Spørgſmaal, om der ſkulde være nogen ſæregen Fare derved, at der kun er indbetalt 40 pCt. af Aktiekapitalen. Man maa undſkyld mig, at jeg ligefrem

udtaler, at af Alt, hvad jeg har hørt, er der Intet, ſom har været mig forunderligere at høre end, at der ſkulde være en Fare tilſtede herved; thi Forholdet er tværtimod netop det Modſatte. Der er foruden de 40 pCt. endnu 60 pCt., ſom ſtaa bagved. (Ville: De hænge i Luften!). Nei, de hænge ikke i Luften, thi det er ikke Tilfældet, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Ville) ſagde, at der aldeles ikke kunde være Tale om, at man kunde tvinge Aktionærerne til at indbetale et ſaadant Beløb. Det ærede Medlem holdt ſig til det eneſte Tilfælde, at Bankkapitalen var fuldstændig forsvunden; men det Tilfælde kan ſaa at ſige næſten ikke indtræde, derfor borge jo netop Lovudkaſtets § 5 og den Beſtemmelse, der findes under Nr. 12 i § 2, hvilke det ærede Medlem jo rigtignok har talt imod; thi de tilkommende Reviſorer eller Bankkommiſſærer ſkulde da paa en ganſke mærkvardig Maade opfylde deres Pligt, naar man kunde tænke ſig, at de uden nogenſomhelſt Indſigelse fandt ſig i, at hele Bankkapitalen ſvandt bort. Det er, ſom ſagt, det eneſte Tilfælde, i hvilket man ikke har et meget godt Baand paa Aktionærerne, thi man kan blandt Andet tage Beſtemmelse om — og Indenrigsminiſteren har, formoder jeg, tænkt paa, at der tages en ſaadan eller en lignende betryggende Beſtemmelse —, at vedkommende Aktiver falde tilbage til Banken, naar de indſaldte Beløb ikke indbetales, og Aktionæren ſkaffer da nok Pengene tilveie, thi i modſat Tilfælde miſter han ſin Ret og ſine allerede indſkudte Penge. Men ſelv i dette eneſte høiſt uſandsynlige Tilfælde, hvor det er muligt, at det ærede Medlem kunde faae Ret, ere Kreditorerne jo ſlet ikke daarlignere ſtillede, fordi der kun er indbetalt de 40 pCt., alſaa de 2,400,000 Rd., end om Bankkapitalen lød paa dette Beløb. I alle andre og alſaa i alle rimelige Tilfælde er der i Virkeligheden en meget betydelig Tillægſikkerhed deri, at man har de andre 60 pCt., ſom man om nødvendigt ved Tvangsmidler efterhaanden kan faae ind. Jeg gjentager, den eneſte Undtagelse er det uſandsynlige Tilfælde, ſom neppe kan indtræde, men ſom det ærede Medlem fremhævede ſom det ene rimelige, og ſelv i dette